

**GOSPODARKA LEŚNA
I TRWALE ZRÓWNOWAŻONA
GOSPODARKA LEŚNA
W PRAWIE POLSKIM**

Bartosz Rakoczy

Wolters Kluwer

GOSPODARKA LEŚNA I TRWALE ZRÓWNOWAŻONA GOSPODARKA LEŚNA W PRAWIE POLSKIM

Bartosz Rakoczy

MONOGRAFIE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 czerwca 2018 r.

Recenzent

Dr hab. Barbara Iwańska, prof. UJ

Wydawca

Grzegorz Jarecki

Redaktor prowadzący

Grażyna Polkowska-Nowak

Opracowanie redakcyjne

Michał Dymiński

Łamanie

Wolters Kluwer Polska

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

The logo for 'prawolubni' features the word in a stylized, lowercase font with a small heart above the 'i'. Below the text is a decorative wavy line.

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2018

ISBN 978-83-8124-659-0

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	7
Wstęp	9
Rozdział 1	
Zagadnienia wprowadzające	15
1.1. Pojęcie gospodarki leśnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej	15
1.2. Zasada zrównoważonego rozwoju	46
1.3. Wnioski końcowe	51
Rozdział 2	
Zasady gospodarki leśnej	55
2.1. Pojęcie i zakres zasad gospodarki leśnej	55
2.2. Zasada powszechnej ochrony lasów	60
2.3. Zasady trwałości utrzymania lasów i ciągłości zrównoważonego wykorzystania wszystkich funkcji lasu	68
2.4. Zasada powiększania zasobów leśnych	76
2.5. Wnioski końcowe	80
Rozdział 3	
Realizacja (wykonywanie) i promowanie trwale zrównoważonej gospodarki leśnej	83
3.1. Zagadnienia wprowadzające	83
3.2. Wykonywanie trwale zrównoważonej gospodarki leśnej	86

3.3. Promowanie trwale zrównoważonej gospodarki leśnej ...	101
3.4. Wnioski końcowe	106
Rozdział 4	
Gospodarka leśna i trwale zrównoważona gospodarka leśna a problematyka finansów publicznych	109
4.1. Zagadnienia wprowadzające	109
4.2. Trwale zrównoważona gospodarka leśna a podatek od towarów i usług	110
4.3. Gospodarka leśna a podatek od towarów i usług	121
4.4. Trwale zrównoważona gospodarka leśna i gospodarka leśna a podatki lokalne	123
4.5. Gospodarka leśna w ustawach o podatkach dochodowych od osób prawnych i fizycznych	128
4.6. Rola i znaczenie funduszu leśnego w gospodarce leśnej i trwale zrównoważonej gospodarce leśnej	131
4.7. Wnioski końcowe	139
Rozdział 5	
Gospodarka leśna i trwale zrównoważona gospodarka leśna a wolność działalności gospodarczej i wykonywanie prawa własności.....	141
5.1. Zagadnienia wprowadzające	141
5.2. Pojęcie wolności działalności gospodarczej i jej ograniczenia.....	143
5.3. Ograniczenia wolności działalności gospodarczej a gospodarka leśna i trwale zrównoważona gospodarka leśna	146
5.4. Wykonywanie prawa własności. Cywilnoprawne aspekty gospodarki leśnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej	153
5.5. Wnioski końcowe	162
Zakończenie	165
Bibliografia.....	169

WYKAZ SKRÓTÓW

Akty prawne

k.c.	- ustawa z 23.04.1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1025 ze zm.)
p.o.ś.	- ustawa z 27.04.2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.)
u.l.	- ustawa z 28.09.1991 r. o lasach (Dz.U. z 2017 r. poz. 788 ze zm.)
u.o.p.	- ustawa z 16.04.2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2018 r. poz. 142 ze zm.)
u.p.l.	- ustawa z 30.10.2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1821)
u.p.o.l.	- ustawa z 12.01.1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1785 ze zm.)
u.s.d.g.	- ustawa z 2.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2017 r. poz. 2168 ze zm.), uchylona z dniem 30.04.2018 r.
ustawa o VAT	- ustawa z 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2017 r. poz. 1221 ze zm.)

Inne

M. Pod.	- Monitor Podatkowy
OTK-A	- Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, Seria „A”
PiŚ	- Prawo i Środowisko
PKD	- Polska Klasyfikacja Działalności
PPOS	- Przegląd Prawa Ochrony Środowiska

WSTĘP

Trwale zrównoważona gospodarka leśna, a przede wszystkim gospodarka leśna stanowią podstawę – fundament regulacji prawnych dotyczących zagadnień leśnych. Oba te pojęcia są mocno osadzone i zakorzenione w naukach leśnych, w których badania nad trwale zrównoważoną gospodarką leśną i gospodarką leśną są daleko zaawansowane. Nie oznacza to jednak, że z punktu widzenia nauk prawnych pojęcia te pozostają nieistotne, czy mało ważne. Wszak to norma prawna kreuje prawa, a nade wszystko obowiązki wszystkich podmiotów uczestniczących w gospodarce leśnej i odpowiedzialnych za trwale zrównoważoną gospodarkę leśną. Dopiero więc norma prawna nadaje gospodarce leśnej i trwale zrównoważonej gospodarce leśnej właściwy kształt i znaczenie. Dlatego też konieczne wydaje się spojrzenie na jurydyczny wymiar i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, i gospodarki leśnej. Zauważyć należy, że choć problematyka ta jest doniosła z punktu widzenia regulacji leśnych prawa leśnego, to jednak w piśmiennictwie z zakresu nauk prawnych jest niedoceniana i w zasadzie pomijana. Podejmuje się rozważania dotyczące trwale zrównoważonej gospodarki leśnej i gospodarki leśnej w odniesieniu do konkretnych sytuacji. Brak natomiast opracowań jurydycznych, traktujących ogólnie i koncepcyjnie tę problematykę. Stąd też pojawiła się konieczność podjęcia monograficznych rozważań nad gospodarką leśną i trwale zrównoważoną gospodarką leśną, ze szczególnym uwzględnieniem uregulowań ustawy z 28.09.1991 r. o lasach¹.

Ta diagnoza obecnego stanu badań nad prawnymi aspektami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej i gospodarki leśnej determinują też

¹ Dz.U. z 2017 r. poz. 788 ze zm.

cel tego opracowania, który został już dobrze zbadany na płaszczyźnie nauk leśnych. Jest nim właśnie wskazanie prawnego wymiaru trwale zrównoważonej gospodarki leśnej i gospodarki leśnej i ich znaczenia dla prawa leśnego w szczególności, a ponadto dla całego systemu prawnego. Analiza będzie obejmować definicje legalne ze szczególnym uwzględnieniem relacji między nimi, a następnie poszczególne aspekty regulacji przyjętych w ustawie o lasach i przepisach szczególnych.

Trwale zrównoważona gospodarka leśna, a przede wszystkim gospodarka leśna stanowią fundament prawa leśnego. Niezależnie od tego odgrywają również istotną rolę w innych obszarach regulacji prawnych. Wykraczają więc poza swój „leśny” wymiar. W tym miejscu należy jednak zaznaczyć, że oddziaływanie pojęć „trwale zrównoważona gospodarka leśna” i „gospodarka leśna” na inne gałęzie i działy prawa jest różne, co stanowi dla badacza istotny determinant. Nie można bowiem z jednakowym zaangażowaniem badać znaczenia obu tych pojęć (zagadnień) w innych przepisach niż ustawa o lasach. Pojęcie trwale zrównoważonej gospodarki leśnej występuje jedynie w ustawie o lasach oraz w przepisach ustawy z 13.04.2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie². Natomiast dużo szerszy jest zakres oddziaływania gospodarki leśnej na inne obszary prawa. Pojęcie to występuje w różnych aktach prawnych, z różną intensywnością i znaczeniem dla całości konstrukcji tego aktu prawnego. Stąd też konieczne było dokonanie wyboru poszczególnych regulacji pozaleśnych. Autor staje przed dylematem, według jakich kryteriów owego wyboru dokonać. Musi bowiem traktować trwale zrównoważoną gospodarkę leśną i gospodarkę leśną z jednakową naukową uwagą. Tylko w wyżej wskazanej ustawie szkodowej, poza ustawą o lasach, oba pojęcia wystąpiły łącznie. Jednak ograniczenie analizy problemu jedynie do tych dwóch aktów prawnych byłoby niezadowolające, tym bardziej że w ustawie szkodowej owo wspólne użycie przez prawodawcę obu pojęć dotyczyło obszaru zakresu zastosowania ustawy. Natomiast w piśmiennictwie, o czym będzie mowa niżej, wyjątkowo sceptycznie przyjęto włączenie do ustawy szkodowej problematyki leśnej. Zawodzi więc kryterium łącznego użycia w danym akcie prawnym obu pojęć ze względu na zróżnicowaną

² Dz.U. z 2018 r. poz. 954.

intensywność ich używania przez legislatora. Dużo częściej pojawia się pojęcie „gospodarka leśna”. Jednak i w tym wypadku zdecydowałem się jedynie na egzemplifikację, ograniczając prezentację gospodarki leśnej jedynie do zagadnień prawa podatkowego. Pojęcie gospodarki leśnej, poza samym prawem leśnym, ma znaczenie dla problematyki ochrony przyrody³ i właśnie prawa podatkowego. W tym ostatnim przypadku rozstrzygającym dla mnie kryterium było to, że problematyka podatkowoprawna gospodarki leśnej nie była do tej pory podejmowana w piśmiennictwie z zakresu prawa ochrony środowiska. Natomiast analizy i badania podatkowoprawne koncentrują się jedynie na podatkowym, a nie ekologicznym wymiarze gospodarki leśnej. W ten sposób słyca się nieraz istotę gospodarki leśnej.

W pozostałych przypadkach występowania pojęcia „gospodarka leśna” w aktach prawnych szczególnych posługiwanie się przez prawodawcę owym pojęciem nie stanowiło istotnego determinantu tego aktu. Nie oznacza to jednak, że nie istnieje konieczność prowadzenia dalszych badań nad gospodarką leśną w aktach szczególnych. Ta monografia nie aspiruje do miana opracowania wyczerpującego całość problematyki *de lege lata* i *de lege ferenda*. Stawiam sobie za cel wskazanie kierunków badań prawnych i wprowadzenie pewnego uporządkowania w problematykę prawną trwale zrównoważonej gospodarki leśnej i gospodarki leśnej. Zasadne jest też opracowanie pewnej teorii trwale zrównoważonej gospodarki leśnej i gospodarki leśnej.

Tak nakreślony cel monografii, jak i też jej podstawowe założenia determinują układ opracowania. Monografia została podzielona na pięć rozdziałów, w ramach których wyodrębniono poszczególne podrozdziały.

³ Zagadnienie styku prawa leśnego z regulacjami dotyczącymi ochrony przyrody było już przedmiotem odrębnych opracowań – zob. m.in. A. Habuda, W. Radecki, *Prawo leśne a ustawa o ochronie przyrody* [w:] *Leśnictwo wielofunkcyjne współczesną formą ochrony przyrody*, red. A. Grzywacz, Wałcz 2013, s. 41–57; B. Rakoczy, *Funkcjonowanie leśnych regulacji prawnych w układach międzysektorowych*, PPOS 2013/4, s. 9–31; a także *Wartość. Lasy jako czynnik rozwoju cywilizacji: współczesna i przyszła wartość lasów* [w:] *Materiały drugiego panelu ekspertów w ramach prac nad Narodowym Programem Leśnym*, red. P. Gołos, A. Kaliszewski, K. Rykowski, Sękocin Stary 2014, s. 242–254.

Rozdział pierwszy obejmować będzie rozważania wprowadzające, na które składa się szczegółowa analiza zagadnień pojęciowych, ustalenie relacji między definicjami legalnymi i wskazanie konstytucyjnych podstaw zrównoważonego rozwoju. Osadzono więc badaną problematykę w konstytucyjnych ramach.

W rozdziale drugim rozważana będzie problematyka zasad gospodarki leśnej. Rozdział ten zawiera szczegółową analizę poszczególnych zasad, także w kontekście konstytucyjnie chronionych praw i wolności jednostki.

Rozdział trzeci będzie dotyczyć wykonywania (nazywanego przez ustawodawcę realizacją) i promowania leśnych kompleksów promocyjnych, ściśle powiązanych z gospodarką leśną i trwale zrównoważoną gospodarką leśną. Leśne kompleksy promocyjne, uregulowane w ustawie o lasach, stanowią instrument urzeczywistniający zarówno gospodarkę leśną, jak i trwale zrównoważoną gospodarkę leśną. Poza tym materia normatywna umieszczona jest w rozdziale 2 ustawy o lasach, zatytułowanym „Gospodarka leśna”.

Dwa kolejne rozdziały mają nieco inny charakter. Rozdział czwarty jest egzemplifikacją tego, jak pojęcie gospodarki leśnej funkcjonuje w zupełnie innym obszarze prawa, jakim jest prawo podatkowe. Ukazane w nim będą wybrane, ale w mojej ocenie najbardziej doniosłe problemy związane ze stykiem prawa podatkowego i prawa leśnego.

Wreszcie w ostatnim rozdziale zaprezentowane zostaną zagadnienia prywatnoprawne. Wprawdzie pojęcie gospodarki leśnej nie występuje ani w prawie handlowym, ani w prawie publicznym gospodarczym, ani nawet w prawie cywilnym, aczkolwiek zasadne jest jednak, aby badać wpływ gospodarki leśnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej na sferę prywatnoprawną. Pierwszy podrozdział dotyczyć będzie relacji tych pojęć do wolności działalności gospodarczej, a drugi do prawa własności. W tym ostatnim przypadku przedmiotem analizy nie będzie jednak klasyczna analiza wpływu gospodarki leśnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej na prawo własności, ale uprawnienia

właściciela określone w samej definicji gospodarki leśnej i ograniczenia tych uprawnień.

Jak wyżej już wskazano, stan badań nad problematyką gospodarki leśnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej w naukach prawnych należy uznać za wysoce niezadowolający. Jest to tendencja dotycząca w zasadzie całego prawa leśnego. Problematyka ta była podejmowana w zasadzie tylko w komentarzach do ustawy o lasach, które będą przywoływane w dalszych częściach opracowania. Odnotować też należy monograficzne opracowanie dotyczące wybranych problemów prawa leśnego, które również będzie przytaczane w dalszej części monografii. Jak wyżej już wskazano, problematyka ta występuje też przy okazji analiz z zakresu prawa podatkowego.

Zagadnienie gospodarki leśnej jest natomiast szeroko podejmowane w piśmiennictwie z zakresu nauk przyrodniczych, w tym leśnych. Ze względu na to, że monografia dotyczy jedynie prawnego ujęcia problematyki gospodarki leśnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, literatura ta została jedynie wykorzystana posiłkowo, stąd też wskazać należy na dwa podstawowe opracowania autorstwa Z. Rozwałki, *Zasady gospodarki leśnej w świetle ustawy o lasach*, Warszawa 1992, oraz opracowanie pod redakcją B. Ważyńskiego, *Podstawy gospodarki leśnej*, Olecko 2008.

W monografii dominuje metoda formalno-dogmatyczna, polegająca głównie na egzegezie norm prawnych ustawy o lasach, a także innych aktów prawnych. Z kolei dominującym sposobem wykładni jest wykładnia językowa. Ponieważ nie prowadzi ona zasadniczo do zadowolających wyników, szerokiego zastosowania wymaga także wykładnia celowościowa.

Opracowanie uwzględnia stan prawny i literatury na dzień 1.06.2018 r.

Rozdział 1

ZAGADNIENIA WPROWADZAJĄCE

1.1. Pojęcie gospodarki leśnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej

Problematyka gospodarki leśnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej wpisuje się w zakres szerszego zagadnienia, jakim jest gospodarowanie zasobami środowiska (wężiej zasobami przyrody)¹. Nie rozwijając szerzej tego wątku, należy zauważyć, że w zagadnieniach gospodarowania określonymi elementami przyrodniczymi prawodawca daje wyraz temu, iż obecnie nie jest już możliwe całkowite zaprzestanie pozyskiwania tychże elementów dla potrzeb związanych z gospodarką i gospodarowaniem. Współcześnie rozumiana zasada zrównoważonego rozwoju nie tyle zmierza do zakazywania pozyskiwania elementów przyrodniczych, ale wskazuje, jak je pozyskiwać, zachowując jednocześnie ochronne funkcje².

¹ Problem ten jest właśnie w taki sposób ujmowany też w doktrynie prawa włoskiego – por. m.in. A. Abrami, *Manuale di diritto forestale e dell'ambiente territoriale. Con appendice legislativa*, Milano 2005; N. Ferrucci, *Lezioni di diritto forestale e ambientale*, Padova 2007; A. Crosetti, N. Ferrucci, *Manuale di diritto forestale e ambientale*, Milano 2008; B. Rakoczy, *Koncepcja udostępniania lasów w prawie polskim i prawie włoskim* [w:] *Administracja publiczna – człowiek a ochrona środowiska. Zagadnienia społeczno-prawne*, red. M. Górski, J. Budzińska, M. Niedziółka, R. Stec, D. Strus, Warszawa 2011, s. 287–297.

² Kwestie te będą bliżej analizowane w podrozdziale dotyczącym zrównoważonego rozwoju.

Trzeba jednak zauważyć, że do problematyki gospodarowania poszczególnymi elementami przyrodniczymi prawodawca polski podchodzi w różny sposób. Owe odrębności przejawiają się przede wszystkim w tym, że pojęciom „gospodarka” czy „gospodarowanie” prawodawca nadaje różne znaczenia, a także w tym, że niekiedy definiuje owe pojęcia, a niekiedy używa ich bez jednoczesnego wskazania ich znaczenia w definicji legalnej³.

Analizę pojęć „gospodarka leśna” i „trwale zrównoważona gospodarka leśna” należy rozpocząć jednak od kilku uwag na temat samego pojęcia „las”, do którego oba te sformułowania nawiązują.

Mimo że w systemie prawa polskiego pojęcie lasu jest normatywnie zdefiniowane, nie ustają spory co do tego, jaki grunt można nazywać lasem, a jakiego nie. Również praktyka dostarcza wielu dowodów na to, że problem pozostaje ciągle aktualny. Nie bez znaczenia jest też kwestia charakteru prawnego ewidencjonowania gruntów jako las, gdyż nierzadko grunt będący lasem według definicji legalnej w ewidencji gruntów i budynków jest sklasyfikowany np. jako grunt rolny lub typowy, np. nieużytek jako las. Także w tym zakresie widoczna jest pewna trudność w stosowaniu norm prawnych. Jak stanowi art. 3 ustawy z 27.09.1997 r. o lasach⁴: „Lasem w rozumieniu ustawy jest grunt:

- 1) o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub przejściowo jej pozbawiony:
 - a) przeznaczony do produkcji leśnej lub
 - b) stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo
 - c) wpisany do rejestru zabytków;
- 2) związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny

³ Por. B. Rakoczy, *Pojęcie gospodarowania zasobami środowiska [w:] Prawne aspekty gospodarowania zasobami środowiska. Korzystanie z zasobów środowiska*, red. B. Rakoczy, Toruń 2014, s. 19–32.

⁴ Dz.U. z 2017 r. poz. 788 ze zm.

pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne”.

Już na wstępie analizy pojęcia „las” zaskakuje rozmiianie się przez prawodawcę z potocznym jego rozumieniem. O ile jeszcze pkt 1 odpowiada potocznemu pojmowaniu lasu, o tyle pkt 2 już nie. Natomiast z całą pewnością nie odpowiada potocznemu pojmowaniu lasu kluczowy element definicji, jakim jest wskazanie przez prawodawcę, że las jest gruntem.

Las to „naturalny lub ukształtowany przez człowieka zwarty zespół roślinności z przewagą drzew i ze swoistą fauną oraz charakterystycznymi warunkami klimatycznymi i glebowymi”⁵. Las to „zwarte zbiorowisko drzew rosnących na pewnym, zwykle dość dużym obszarze”⁶.

Rozbieżności terminologiczne występują w odniesieniu do leśnictwa i nauk leśnych, w których las jest przede wszystkim kategorią wielopłaszczyznową. B. Ważyński wskazuje, że las spełnia wielorakie funkcje: ekonomiczne, ochronne i socjalne. Dalej autor ten analizuje pojęcie „las”: jako ekosystem, jako zjawisko geograficzne, jako zjawisko historyczne, jako obiekt zainteresowania człowieka – i dopiero w ostatniej kolejności jako kategorię prawną⁷.

Las jest też kategorią urbanistyczną o dużym znaczeniu dla zagospodarowania terenu. P. Saternus definiuje z tego punktu widzenia las przede wszystkim jako biocenozę leśną oraz charakterystyczny dla danego regionu geograficznego kompleks roślinności z przeważającym udziałem drzew rosnących w zwarciu, wraz ze światem zwierzęcym i różnymi czynnikami przyrody nieożywionej oraz związkami, które między nimi występują⁸.

⁵ S. Dubisz (red.), *Uniwersalny słownik języka polskiego*, t. 2, Warszawa 2003, s. 503–504.

⁶ M. Bańko (red.), *Inny słownik języka polskiego*, t. 1, Warszawa 2000, s. 748.

⁷ B. Ważyński [w:] *Podstawy gospodarki leśnej*, red. B. Ważyński, Olecko 2008, s. 13–22.

⁸ P. Saternus, *Leksykon urbanistyki i zagospodarowania przestrzennego*, Warszawa 2013, s. 233.

Bartosz Rakoczy – profesor doktor habilitowany nauk prawnych, kierownik Katedry Prawa Ochrony Środowiska Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, profesor Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy; radca prawny; współnik kancelarii radców prawnych; radca prawny Izby Gospodarczej Wodociągi Polskie; adwokat Gnieźnieńskiego Trybunału Metropolitarnego; autor wielu publikacji z zakresu prawa: ochrony środowiska, cywilnego i kanonicznego.

W książce zostały wyjaśnione przede wszystkim pojęcia „gospodarka leśna” i „trwale zrównoważona gospodarka leśna”, a także ich wzajemne relacje. Ustalenia terminologiczne pozwalają na szczegółową analizę poszczególnych zasad, przy czym omawiana problematyka jest konfrontowana z prawem podatkowym i prawem karnym. Rozważania obejmują również problematykę konstytucyjną – zwłaszcza jeśli chodzi o ocenę rozwiązań normatywnych nakładających na właścicieli lasu określone obowiązki.

Autor uwzględnił zmiany wprowadzone m.in. przez ustawy:

- 1) z 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym,
- 2) z 10 lutego 2017 r. – o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa wraz z przepisami wprowadzającymi tę ustawę,
- 3) z 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

Publikacja jest przeznaczona zarówno dla prawników-praktyków (adwokatów, radców prawnych, sędziów, notariuszy oraz prokuratorów), jak i pracowników administracji rządowej oraz samorządowej ze względu na praktyczne znaczenie gospodarki leśnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej w kontekście ograniczenia prawa własności. Będzie też przydatna na wydziałach prawa i administracji oraz leśnictwa i nauk leśnych. Można ją polecić jako podręcznik podstawowy z wykładu Prawo leśne.

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL
WWW.PROFINFO.PL

ISBN 978-83-8124-659-0

